

«نایب‌رئیس انجمن اقتصاد ایران» ضمن موافقت با کارمزد دریافت وجه نقد از خودپردازها:

به جای کارمزدها باید به بنگاه‌داری بانک‌ها اعتراض شود

رامتین مونیق

بانک مرکزی با صدور بخشنامه‌ای در دی‌پهشت ماه سال جاری، از افزایش ۲۵ درصدی کارمزد خدمات بانکی در سال ۱۴۰۴ خبر داد. نکته جالب توجه اینکه خدمات جدیدی به‌فهرست کارمزدها، از قبیل کارمزد دریافت وجه نقد از خودپرداز، اضافه شده و دامنه خدمات پولی بانک‌ها، اغلب حوزه‌ها را فرا گرفته است.

به هر حال در تمام اقتصادها خدمات بانکی دارای هزینه است و بانک هم مانند دیگر واحدهای اقتصادی باید از فعالیت خود کسب در آمد کند تا بتواند سرپا بماند اما در ایران افزایش هزینه خدمات، چه دولتی و چه خصوصی، همواره با اعتراض و واکنش‌هایی همراه بوده است. همچنین در ایران در آمد بانک‌ها همواره یکی از چالش‌های اقتصاد ایران به دلیل ناترازی، با به عبارت بهتر ور شکستگی آنها بوده زیرا بانک‌ها به دنبال کارهایی از قبیل بنگاه‌داری رفت‌اند که به اعتقاد اغلب کارشناسان تبعات منفی برای اقتصاد کلان کشور به دنبال داشته است. در این میان آیا نظام کارمزدی می تواند راهکاری برای جایگزینی در آمد بانک‌ها باشد؟

در این گزارش به بررسی نظام کارمزدی در شبکه بانکی کشور پرداخته شده است.

پرداخت هزینه بانکی با خلق پول

نایب‌رئیس انجمن اقتصاد ایران درباره احتمال جایگزینی نظام کارمزدی به جای بنگاه‌داری در درآمد بانک‌ها به «سوسه ایرانی» گفت: استفاده از کارمزد به جای بنگاه‌داری برای در آمد بانک به این بستگی دارد که چه در آمدی از آن پیش‌بینی کنند که بتواند جای بنگاه‌داری را بگیرد.

فرشاد پرویزیان توضیح داد: یکی از راه‌های افزایش

فرشاد پرویزیان: به‌شخصه حاضر م شبکه بانکی عملیات کارمزدی خود را ۲۰۰ درصد افزایش دهد؛ اما به بانک‌ها دیگر اجازه خلق نقد بپنگی ندهند. در حالی که تمام دنیا بابت عملیات بانکی پول می گیر ند چرا بانک‌های ایران باید ر ایگان خدمات ارائه دهند؟

گزارش

نقدی بر ممنوعیت صادرات این کالا برای تنظیم بازار داخلی؛

صادرکنندگان حبوبات بازار جهانی را از دست می دهند

دولت یا دیگر برای تنظیم بازار داخلی، صادرات حبوبات را ممنوع کرده است. آیا این تصمیم می تواند مقابل افزایش قیمت کالاها بایستد؟ با ممنوعیت صادرات چه آسیبی صادر کنندگان را تهدید می کند؟ به گزارش تجارت‌نیوز، مدیر کل دفتر مقررات صادرات و واردات سازمان توسعه تجارت با ارسال نامه‌ای به رئیس کل گمرک ایران از ممنوعیت صادرات حبوبات خبر داده است. این نخستین بار نیست که دولت برای مهار بازار داخل به ممنوع‌سازی صادرات روی می آورد؛ تصمیمی که شاید در نگاه اول اقدامی فوری برای کنترل قیمت‌ها تلقی شود، اما در عمل می‌تواند امنیت غذایی، ثبات بازار و جایگاه تجاری کشور را با چالش‌های بلندمدتی روبرو کند. در طول سال‌های اخیر، هر بار که تلاطم یا کمبودی در بازار داخلی رخ داده، دولت به جای اصلاح ساز و کار ها و زیر ساخت‌های بازار، راه‌حل کوتاه‌مدت و سساده‌ای مانند ممنوعیت صادرات را بر گزیده

گفت و گو

رئیس کمیسیون سرمایه‌گذاری اتاق:

توسعه صنعت لوازم خانگی با تعدد برندهای بی نام و نشان، شوخی است

رئیس کمیسیون سرمایه‌گذاری و تأمین مالی اتاق بازرگانی ایران عنوان کرد: مصرف‌کننده ایرانی نباید با اشتباهات سیاست‌گذاری و توزیع رانت ربه‌دوش بکشد. همان اشتباهی که در صنعت خودرو مرتکب شدیم و نتیجه‌اش کاهش کیفیت و نارضایتی گسترده مردم بود، امروز در لوازم خانگی هم تکرار می‌شود. باید ازین مسیر باز گردیم و به سمت سیاست‌هایی برویم که تولید واقعی، با کیفیت و مبتنی بر رقابت را تقویت کند.

فرشید شکر خدایی در گفت‌وگو با اقتصاد ۲۴، با انتقاد از وضعیت فعلی صنعت لوازم خانگی کشور تأکید کرد که توسعه داخلی در صنعت باید بر اساس تجمع سرمایه، تقویت برندهای توانمند و کاهش تدریجی حمایت‌های رانتی باشد. او با اشاره به وضعیت فعلی تولید کنندگان لوازم خانگی، گفت: ما امروز با تعداد زیادی تولیدکننده خرده‌ماچهم که توان دستیابی به صرفه‌مقیاسی را ندارند، این در حالی است که در صنایعی مانند لوازم خانگی، صرفه‌مقیاس تولید یکی از عوامل حیاتی برای کاهش هزینه‌ها و افزایش رقابت‌پذیری است. همچنین برای رقابت‌پذیر شدن تولید داخل، باید تیراژ تولید سالانه محصولات خاص مانند یخچال، حداقل به پنج میلیون دستگاه برسد اما تعداد برندهای بی نام و نشان که در شرایط فعلی از رانت‌آرزی و تعرفه‌ای بهره‌مند هستند، این هدف را دور از دسترس کرده است.

رئیس کمیسیون سرمایه‌گذاری اتاق ایران تصریح کرد: آنچه امروز در بسیاری از واحدهای تولیدی کشور شاهدان هستیم، در واقع فرآیند مونتاژ با استفاده از قطعات وارداتی است که با برچسب تولید داخلی روانه بازار می‌شود. اما باید توجه داشت که این رویه ضمن توزیع گسترده رانت، موجب سرکوب تولیدکنندگان واقعی شده است. واردات قطعات با ارز ارزان و فروش محصول نهایی با قیمت بالاتر آزاد، شکل دیگری از گران‌فروشی است؛ این مدل نه تنها برای مصرف‌کننده زیان‌بار است، بلکه کل بازار را از رقابت خالی می‌کند.

شکر خدایی در ادامه باره این راهکاری برای اصلاح ساختار صنعت لوازم خانگی بیان داشت: به جای صدور یه‌رو به‌عجز برای شرکتهای جدید و خریدی به‌ایده‌سرمایه‌ها ربه سمت شرکت‌های بزرگو توانمند، هدایت کنیم. برندهای که توانسته‌اند در بازارهای خارجی حضور داشته باشند، صلاحیت دارند تا بد جایب سرمایه، شرکت‌های کوچک‌تر را اتملیک کرده و به زیرساخت‌های تولید انبوه و با کیفیت متصل کنند. باید به تولیدکننده‌ای که توان صادرات دار د اعتماد و حمایت کرد این تولیدکننده‌ا مال کیفیت، شبکه توزیع و قدرت رقابت، دار د محور توسعه لوازم خانگی

در آمد و کاهش هزینه‌های بانکی افزایش در آمدهای کارمزدی است اما باید دید و بررسی کرد که چقدر در عملیات بانکی قابلیت وجود دارد تا بتواند چنین ناترازی را جبران کند.

به اعتقاد او، اصلاح نظام کارمزدی با صورت بگیرد، امنیتی نتواند مشکلات بانک‌ها به صورت کلی حل کند. این اقتصاددان با عنوان اینکه مشکلات اساسی بانک‌ها چیزهای دیگری است، مطرح کرد: هیچ‌جای دنیا بانک کار مجانی انجام نمی‌دهد، اگر مردم یک عمر عادت کرده‌اند که کارهایشان در بانک مجانی انجام شده، پس اساس ساختار نظام بانکی ایران مشکل داشته است.

پرویزیان افزود: بانک‌ها دولتی بوده‌اند و مردم فکر می‌کردند که هزینه رانمی‌دهند اما از آنجایی که بانک دولتی بوده، پس هزینه آن بسر عهده بوده که دولت بوده و دولت هزینه آن را از خلق پول پرداخت می کرده است. بنابر این مردم سابقاً جور دیگری هزینه را می‌دادند اما اکنون به یک شکل دیگر پرداخت می‌کنند.

او یادآوری کرد: در کشور های پیشرفته و اقتصاد آزاد، یک شرکت، مردم و تمام فعالیت‌های مجاز قانونی که همه مالیات‌ها را نظیر مالیات بر درآمد و ارزش افزوده هم پرداخت می‌کنند، اگر تراکنش از یک سقف مبلغی بالاتر بود باید مالیات بدهند. زیرا دولت استدلال می‌کند

که برای آنها زیر ساختی فراهم شده است تا بتوانند چنین پولی منتقل کنند!

بخشی از مشکل

ناشی از نظام کارمزدی کنونی است

این تحلیلگر مسائل اقتصادی تصریح کرد: سیستم بانکی هزار مسئله دارد که بخشی از مشکلات اتفاقاً ناشی از این بوده که به بانک‌ها سمت عملیات کارمزدی نرفته‌اند. پرویزیان تأکید کرد: بانک‌ها باید در آمد‌هایشان را از طریق کارمزد و عملیات بانکی کسب می‌کردند

و هزینه‌را پایین می‌آورند اما چون سریع کارهای دیگر رفته‌اند، که نباید اجازه می‌دادیم به آن سمت بروند، دیگر اصلا در آمد کارمزدی برای آنها عددی محسوب نمی‌شود و برایشان مهم نیست و خیلی هم جدی نمی‌گیرند.

او درباره اعتراض به افزایش کارمزدها گفت: اما به محض اینکه بانک‌ها کارمزدها در صدی افزایش می‌دهند، همه نارضی می‌شوند زیرا تاکنون رایگان انجام می‌شده است؛ کاری که همه جای دنیا بایش هزینه می‌دهند برای ما مفت تمام می‌شود و حالا که باید پول این خدمات را ولو بسیار کم بدهیم، ناراحتیم.

نایب‌رئیس انجمن اقتصاد ایران تأکید کرد: اولاً باید

بپذیریم که در همه‌جای دنیا عملیات بانکی هزینه دارد و

باید هزینه را بدهیم اما ممکن است برخی استدلال کنند

که بانک در ایران هزاران جای دیگر هزاران کار دیگر هم انجام می‌دهد و در آمد کسب می‌کند، خوب باید جلوی این کارها را گرفت!

نایب‌رئیس انجمن اقتصاد ایران در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی» در شرایط ناترازی نظام بانکی، که اوضاعی فشل و به‌هم ریخته دارد و یکی از ناب‌بحران‌های اقتصادی کشور است؛ تأکید دنبال نقد

افزایش ۲۵ درصدی کارمزدها باشیم. نقد نظام کارمزدی در شبکه بانکی مانند بیماری است که سرطان را از چند ناحیه خونریزی درازد؛ از شکستگی و سوختگی هم رنج می‌برد، اما مدت‌ها به خال گوشه‌ی صورت تا توجه می‌کنند!

بایول کارمزدها

بک آدامس خرسی هم نمی‌دهند

این اقتصاددان ادامه داد: با پول کارمزدها دیگر یک آدامس خرسی هم نمی‌دهند در صورتی که در تمام دنیا بابت عملیات بانکی پول می‌گیرند پس چرا بانک‌های ایران باید رایگان کار انجام دهند؟ در کشور های پیشرفته هم که دم از بهبود اقتصادی و آزادی می‌زنند، همه‌جور مالیات می‌گیرند، حتی مالیات بر سفت رانک‌ش.

نوع نگاه به فعالیت اقتصادی باید تغییر کند

پرویزیان به برخی تحلیل‌ها از شبکه بانکی اشاره کرد و گفت: عده‌ای می‌گویند که این ۷۰۰ تومان از هر عملیات بانکی و کل مردم گرفته می‌شود اما به نظر من چنین تحلیل‌هایی مدل تحلیل‌های زرد فضایی مجازی است. اولاً تأکید بر ضرورت تغییر نوع نگاه به فعالیت اقتصادی، عنوان کرد: نوع نگاه به مناسبات اقتصادی و نوع نگاه به شیوه مدیریت بخش‌های اقتصادی ایراد دارد و باید اصلاح شود. نظام بانکی هزاران مشکل اساسی دارد و در این میان اصلاح نظام کارمزدی اهمیتی ندارد. این تحلیلگر با اشاره مجدده به کوچک بودن ۲۵ درصد افزایش کارمزد حتی در مقایسه با هزینه بانکی، تأکید کرد: به‌شخصه حاضر م شبکه بانکی عملیات کارمزدی خود را ۲۰۰ درصد افزایش دهد. اما دیگر به بانک‌ها اجازه خلق نقد بپنگی ندهند.

باید بنگاه‌داری را بدون صرفه‌ر د

پرویزیان در پاسخ به اینکه «چرا شبکه بانکی به دنبال فعالیت‌های دیگر بوده اما نظام کارمزدی خود را اصلاح نکرده است؟»، اظهار داشت: آنقدر بانک‌ها در فعالیت‌ها و مسائل دیگر در آمد نداشته‌اند که برایشان اصلاح نظام کارمزدی مهم نبوده است.

او توضیح داد: بانک می‌تواند یک ساختمان بخر د و آن را

به شعبه تبدیل کند و آن شعبه هم اصلا در آمد نداشته باشد

اما قیمت ملک آن شعبه در طول سالیان ۳ برابر می‌شود و

در حالت کلی وقتی ظرف چندسال ارزش املاکش ۳ برابر

بشود دیگر دنبال در آمد کارمزدی نمی‌رود. وقتی بانک

می‌توانسته بنگاه‌داری کند و وقتی می‌توانسته درای خود

را در املاک منجمد کند و در تراز نامه آن‌ها را نشان دهد تا

آن راتراز کند، چرا خود را در گیر عملیات کارمزدی کند؟

نایب‌رئیس انجمن اقتصاد ایران تصریح کرد: بانک‌ها

برای افزایش در آمد سرخ سودآورترین در آمدها می‌روند

اما این کار در راستای منافع اقتصاد کلان نیست و ناترازی

ایجاد می‌کند؛ به‌لر د اینجا صاحب اقتصاد کلان و ناظر بر

عملیات شبکه بانکی باید کاری کند که برای بانک این

کار ه صرفه اقتصادی نداشته باشد، زیرا اگر چه این کارها

در راستای تخریب اقتصاد ملی است اما مدیر بانک به فکر

سود بنگاه خود است نه اقتصاد ملی!

او افزود: کسی که مسئول شبکه بانکی است و از

بانک مرکزی بر شبکه بانکی کشور نظارت می‌کند و آن

سیاستگذار اقتصاد و حکمران اقتصادی کجاست و چه

کار می‌کند؟ این افراد باید به گونه‌ای مناسبات اقتصادی

را تنظیم می‌کردند و بکنند که برای بانکدار این کارها

صرف نکند.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی

بانک بتواند کارهایی نظیر بنگاه‌داری و … انجام دهد،

باید بانکداری کند و در بانکداری با عملیات کارمزدی و

عملیات بانکی می‌تواند در آمد کسب کند. پس بانک

در آمد کارمزدی، عملیات بانکی و از یایی طرح‌ها را اصلاح

می‌کند و مانند همه بانک‌های دنیا به سمت فیر یز کردن

دارای‌های خود نمی‌رود.

این اقتصاددان در نهایت خاطر نشان کرد: وقتی